

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/304/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318200384
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6318200384.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkyň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanej: M. P., nar. XX. S. XXXX, bytom J. XXXX/XX, XXX XX G., o zaplatenie 798,86 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno, č.k. 2Csp/21/2018-53 zo dňa 24. augusta 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým okresný súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a závislom výroku o náhrade trov konania (výrok III.) **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 540,74 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 540,74 Eur od 4.10.2015 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvá výroková veta). Vo zvyšku žalobu zamietol (druhá výroková veta). Treťou výrokovou vetou rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,38%.

1.1 Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 798,86 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,04% denne a úroku z omeškania vo výške 0,55% ročne zo sumy 798,86 Eur od 04.10.2015 do zaplatenia tak, že úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 690,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 690,- Eur len 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 798,86 Eur do zaplatenia a náhrady trov konania (náhrady nákladov spojených s mimosúdny uplatnením pohľadávky vo výške 62,06 Eur za Pokus o zmier zo dňa 07.10.2015, náhrady súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia).

1.2 Súd prvej inštancie mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 27.03.2015 uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky - úverový limit vo výške 690,- Eur a žalovaná sa zaviazala tieto finančné prostriedky vrátiť žalobcovi s dohodnutým úrokom v mesačných splátkach; revolving žalovanej poskytnutý nebol. Žalovaná sa dostala do omeškania už s úhradou splátky č.1, ktorú zaplatila až dňa 04.05.2015; splátku č. 3, splatnú v júli 2015 neuhradila vôbec. Žalobca po predchádzajúcom upozornení žalovanej vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 04.10.2015, v zmysle čl.13.1. zmluvných dojednaní.

1.3 Nebolo sporné, že v danom prípade išlo o spotrebiteľskú zmluvu, žalobca pri uzatváraní aj plnení zmluvy mal postavenie dodávateľa, konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná na strane dlžníka vystupovala ako spotrebiteľ - fyzická osoba. Okresný súd z uvedeného dôvodu na právny vzťah medzi stranami sporu aplikoval nielen ustanovenia Obchodného zákonníka, ale Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) ako aj ustanovenia zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.129/2010 Z.z.“).

1.4 Po vykonaní súdnej kontroly okresný súd konštatoval, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanou neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, a to údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č.129/2010 Z.z.) a ani údaj o termíne splatnosti jednotlivých splátok úveru (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č.129/2010 Z.z.). Termín konečnej splatnosti sa nachádza len v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré však bolo žalovanej zaslané až po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na oznámení chýba podpis žalovanej. V zmluve sa rovnako nenachádza ani údaj o termíne splátok (deň splatnosti splátky), pričom tento údaj vyplýva až z Oznámenia veriteľa o schválení úveru. Dodatočné oznámenie zákonom vyžadovaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepostačuje. Okresný súd v tomto smere uzavrel, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver, musí poznať všetky potrebné informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver. Na základe uvedeného okresný súd konštatoval, že úver bolo nutné s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov.

1.5 Na základe uvedeného okresný súd dospel k záveru, že žalobca má nárok len na vrátenie sumy, ktorú žalovanej reálne poskytol, t.j. na vrátenie sumy 540,74 Eur, ako rozdielu medzi sumou, ktorú žalovanej reálne poskytol (621,- Eur) a sumou, ktorú žalovaná už žalobcovi uhradila (80,26 Eur).

1.6 Pokiaľ žalobca uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, táto bola uvedená v článku 8 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého mal dlžník v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti, zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04% z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Toto zmluvné dojednanie považoval okresný súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko zmluvná pokuta nebola so žalovanou individuálne dohodnutá, bola súčasťou formulárovej zmluvy. Žalovaná nemala možnosť meniť obsah zmluvného dojednania a zmluvnú pokutu v prípade porušenia zmluvných povinností bola povinná zaplatiť len žalovaná. Na základe uvedeného okresný súd dojednanie zmluvnej pokute vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nepriznal.

1.7 Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 62,06 Eur za Pokus o zmier zo dňa 07.10.2015, súd prvej inštancie uviedol, že tento nárok bude posudzovať pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania.

1.8 Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 540,74 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 540,74 Eur od 4. októbra 2015 (od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), do zaplatenia. Úrok z omeškania žalobcovi priznal s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Vo zvyšku žalobu zamietol.

1.9 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ustanovenie § 255, ods. 2 C.s.p. a žalobcovi priznal voči neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania vzhľadom na pomer jeho úspechu a neúspechu v rozsahu 35,38%. Žalobca mal úspech vo výške 67,69 % a neúspech vo výške 32,31%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, výrokom II. a III. podal žalobca (ďalej v texte aj „odvolateľ“) včas odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalovanú zaviazhe k povinnosti náhrady trov konania v celom rozsahu. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p., tvrdil tak, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej

inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V konkrétnostiach namietal, že vec je potrebné posudzovať aj vzhľadom na závery Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15; bezúročným môže byť úver len vtedy, ak ide o náležitosť, ktorej neuvedenie je spôsobilé objektívne spochybniť rozsahu záväzku spotrebiteľa. Tento rozsah záväzku definujú ukazovatele ako celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, RPMN a výška úveru.

2.2 Zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti bola v posudzovanom prípade splnená, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Taktiež zo záverov rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 vyplýva, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov, čo bolo zo strany žalobcu splnené. V uvedenom prípade boli zmluvné dojednania žalovanou osobitne podpísané, čo odzrkadľuje jej vôľu pre to, aby bola viazaná ich obsahom.

2.3 Odvolateľ zdôraznil, že zmluvná sloboda účastníkov zmluvy zahŕňa právo uzavrieť zmluvu s určitým obsahom a právo dohodnúť sa na mechanizme zmluvy, ako a čím bude zmluva tvorená. Súčasťou zmluvy je tak v zmysle čl. 7 zmluvných dojednaní aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru. Skutočnosť, že toto bolo žalovanej zaslané dodatočne, je bez právneho významu; predstavuje dokument, ktorý má informatívnu povahu a ktorý je iba potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami, ktorú sú obsahom samotnej zmluvy. V Oznámení veriteľa o schválení úveru nie sú uvedené žiadne nové údaje, ktorý by mali z hľadiska povinne uvádzaných náležitostí reálny právny význam. Oznámenie iba spresňuje obsah v zmluve dohodnutých náležitostí, ktoré predstavujú skutočne podstatné zložky právneho úkonu; zároveň obsahuje aj ďalšie náležitosti, ktoré však už nie sú významné pre obsah rozhodnutia spotrebiteľa o tom, či uzatvorí alebo neuzatvorí zmluvný vzťah.

2.4 Vo vzťahu k zamietavému rozhodnutiu okresného súdu týkajúceho sa zmluvnej pokuty žalobca zdôraznil, že dojednanie zmluvnej pokuty za úver je uvedené v bode 8 Zmluvy, ktoré ustanovenie stručne, prehľadne a zrozumiteľnou formou vymedzuje rozsah dojednania o zmluvnej pokute a úroku z omeškania, ich výške a podmienkach ich uplatnenia; tieto náležitosti sú uvedené v závere zmluvy hneď nad podpisovou doložkou.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu napriek výzve súdu prvej inštancie nevyjadřila.

4. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. v napadnutom rozsahu, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

8. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Okresný súd správne vzal do úvahy skutočnosť, že právny vzťah strán sporu, ktorý mal byť založený na základe Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č.8500108901, žalobcom podpísanej dňa 27.03.2015 a žalovanou dňa 25.03.2015, je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský a je potrebné aplikovať aj ustanovenia spotrebiteľského práva, predovšetkým § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Tento záver okresného súdu o spotrebiteľskom charaktere právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou podaným odvolaním spochybnený nebol. Okresný súd svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru založil na konštatovaní, že predložená zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti; a to údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č.129/2010 Z.z.) a údaj o termíne splatnosti jednotlivých splátok úveru (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č.129/2010 Z.z.). Súd prvej inštancie nepriznal nárok na uplatnenú zmluvnú pokutu, nakoľko ju považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

8.1 Odvolací súd z predloženej zmluvy zistil, že žalovaná ako dlžník žiadosťou o poskytnutie úveru požiadala o úver za nasledovných podmienok: informatívny údaj o predpokladaj mesačnej platbe: 40,13 Eur, poskytnutá čiastka úveru: 690 Eur, splatnosť úveru (počet splátok): 36, mesačná splátka (vrátane úrokov): 24,42 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť: 948,12 Eur, predpokladaná RPMN za úver (v %) 27,04, ročná úroková sadzba úveru (v %): 17,78, priemerná RPMN za úver (v %): 34,42, poskytnutá čiastka revolvingu: 690 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 948,12 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 27,04, ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 17,78, poplatok za poskytnutie úveru: 69.

8.2 Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade formulárová zmluva vo vzťahu k dobe splatnosti úveru a termínu konečnej splatnosti uvádza splatnosť úveru počtom splátok 36, uvedenie konkrétneho termínu absentuje. Rovnako absentuje uvedenie termínov splatnosti jednotlivých splátok úveru. Podľa čl.7 zmluvy jej účastníci v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy. Podľa bodu 7 zmluvných dojednaní (ktoré žalovanou ako dlžníkom nie sú podpísané), bod 7.1.g) „súčasťou tejto zmluvy je príloha č.7: Oznámenie veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru“. V zmysle zákonnej úpravy spotrebiteľských úverov (tu zákon č.129/2010 Z.z.) je zrejmé, že údaje vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. ako náležitosti zmluvy musí zmluva obsahovať v čase jej uzavretia. Spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy, pred jej podpisom, má právo vedieť podstatné náležitosti zmluvy, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ako aj (§ 9 ods. 2 písm. f/), ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/). V danom prípade ale spotrebiteľ takúto vedomosť nemal, zo žiadosti/zmluvy v čase jej podpisu dlžníkom (25.03.2015) zákonné náležitosti zmluvy nevyplývajú a vyplýva z nej len počet splátok úveru 36. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 27.03.2015 logicky nemožno považovať v tomto smere za listinu, tvoriacu súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase jej podpisu spotrebiteľom, ide iba o jednostranné oznámenie veriteľa vo vzťahu k dlžníkovi a toto nie je súčasťou dvojstranného právneho úkonu strán sporu - Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere. Odvolateľ ani netvrdil, že zmluva/žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a k) obsahuje. Poukaz na oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi v zmysle vyššie uvedeného pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia nepostačuje.

8.3 V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že údaje o schválenom úvere majú byť podľa Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. (bod 2.2) uvedené až v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré podpisuje len žalobca ako veriteľ a nie sú tak súčasťou samotnej zmluvy o úvere, podpísanej žalobcom a žalovanou. Nemožno tak dôvodne tvrdiť, že náležitosť zmluvy, vyplývajúca z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č.129/2010 Z.z., je dodržaná. Pokiaľ Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nie je podpísané žalovanou, ale len žalobcom, v tomto rozsahu toto oznámenie nie je možné považovať za zmluvu, podpísanú obidvomi účastníkmi sporu. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru uvedený v Oznámení pre naplnenie zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepostačuje. Pokiaľ v bode 5 žiadosti/zmluvy je pri splatnosti úveru uvedený len počet splátok, takýto údaj nemožno považovať za splnenie zákonnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2

písm. f) zákona č.129/2010 Z.z. a aj z uvedeného dôvodu treba úver poskytnutý žalovanej na základe predloženej žiadosti/zmluvy podľa ustanovenia § 11 ods.1 písm.b) zákona č.129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ zákon č.129/2010 Z.z. v záujme ochrany spotrebiteľa vyžaduje, aby bol výslovne v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, tak nie je prípustné argumentovať tým, že údaj o konečnej splatnosti úveru je možné vyvodiť z počtu splátok, pretože je to obchádzanie zákonom vyžadovaných obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých absenciu zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve uvedený nie je a to ani tak, aby sa dal bez pochybností určiť odkazom na dohodnutý termín splatnosti jednotlivých splátok a ich počet. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť v zmluve vyjadrený presným dátumom a nie udalosťou, ktorá je závislá na vôli ktorejkoľvek zmluvnej strany. Žalobca v odvolaní odkazuje na článok 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere z ktorého vypláva, že „Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru“. K uvedenému odvolací súd dodáva, že z uvedeného nie je možné bez pochyb jednoducho zistiť dokedy bude trvať zmluvný vzťah, určiť, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Pokiaľ teda žalobca v odvolaní tvrdil, že deň splatnosti poslednej splátky je termínom konečnej splatnosti, jeho odvolacia námietka neobstoí. Vzhľadom na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že vyššie uvedený výklad nie je ani v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, ktorá v čl. 10 ods. 2 pís. c) vyžaduje ako náležitosť zmluvy uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere (teda má byť jasné ako dlho bude trvať zmluvný vzťah), a ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Údaje v zmluve musia byť uvedené tak, aby ich bolo možné bez pochybností a bez matematických prepočtov zistiť, neuvedenie údajov tak, aby bolo jednoducho zistiteľné do kedy bude trvať zmluvný vzťah, spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Spôsob určenia konečnej splatnosti, tak ako ju vyvodzuje žalobca nie je v súlade so zákonom a ním sledovaným cieľom. Smernica 2008/48 bola prijatá v záujme boja proti nespravodlivým úverovým podmienkam a na to, aby sa dlžníkovi umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Článok 4 Smernice 87/102 vyžaduje, aby dlžník pri uzatváraní zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku (rozsudok zo dňa 09.07.2015, Bucura, C 348/14), aj podľa Smernice treba zmluvu považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Okresný súd správne považoval predmetný úver s odkazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm.b) zákona č.129/2010 Z.z. v tomto smere za bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver súdu je aj v súlade so Smernicou 2008/48, nakoľko neurčitý údaj o konečnej splatnosti úveru dlžníkovi neumožňuje poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Ide pritom o skutočnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č.129/2010 Z.z.), je nepochybné, že zákon č.129/2010 Z.z. túto náležitosť v čase uzavretia zmluvy vyžadoval. Uvedenie tejto náležitosti nie je možné realizovať spôsobom, ako to realizoval žalovaný, ktorý tvrdí, že táto náležitosť bola splnená viacerými spôsobmi. Cez odkaz na zmluvné dojednania nie je možné dohodnúť také náležitosti právneho úkonu, ktoré sú jeho zákonnou náležitosťou. Údaj o dátume poslednej splátky úveru bol žalovanej oznámený až po okamihu, kedy malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o úvere, zmluva o úvere údaj o konečnej splatnosti úveru (a ani o splatnosti jednotlivých splátok) neobsahovala. Uvedenie doby trvania zmluvy, resp. konečnej splatnosti neznamená odkázať spotrebiteľa, aby si termín vypočítal z počtu splátok; veriteľ v zmluve túto náležitosť nešpecifikoval uvedením aspoň mesiaca a roka, teda spôsobom pre spotrebiteľa prijateľnejším.

8.4 V konečnom dôsledku súd prvej inštancie svoj záver o tom, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, založil nielen na konštatovaní absencie náležitosti zmluvy - uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru, ale aj na konštatovaní absencie uvedenia termínu splatnosti jednotlivých splátok (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č.129/2010 Z.z.). Tento záver súdu prvej inštancie odvolateľ v podanom odvolaní nespochybnil. Podľa aplikovaného ustanovenia zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z predloženej zmluvy vypláva, že pokiaľ ide o splátku, žiadosť/zmluva definuje len výšku splátky a počet splátok bez toho, aby bol akýmkoľvek spôsobom stanovený termín splatnosti splátky. K uvedenému platia konštatovania uvedené v bode 8.3 tohto rozsudku; pokiaľ Oznámenie veriteľa o

schválení úveru dlžníkovi nie je podpísané žalovanou, ale len žalobcom, v tomto rozsahu toto oznámenie nie je možné považovať za zmluvu, podpísanú obidvomi účastníkmi sporu. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru uvedený v Oznámení pre naplnenie zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepostačuje. Aj uvedené zistenie je predpokladom pre aplikáciu ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č.129/2010 Z.z.

8.5 V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti je tak záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru v celom rozsahu správny a nie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

8.6 Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, táto bola v Žiadosti/Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru revolvingového typu definovaná nasledovne: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy o revolvingovom úvere a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“ Niet pochyb o tom, že táto zmluvná podmienka nebola dohodnutý individuálne (je súčasťou formulárovej zmluvy vypracovanej veriteľom), dlžník do jej znenia zasiahnuť nemohol. Navyše dlžník je takúto zmluvnú pokutu povinný platiť dvakrát, a to pri omeškaní mesačnej splátky ako aj v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Zároveň z citovaného ustanovenia zmluvy nie je zrejmé, do kedy je veriteľ oprávnený túto pokutu počítať. Odvolací súd sa tak stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o existencii neprijateľnej zmluvnej podmienky spôsobujúcej značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Na základe neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky nebol dôvod na priznanie uplatneného nároku na zmluvnú pokutu.

9. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné; rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Preto krajský súd v zmysle § 387 ods. 1, C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v napadnutom rozsahu II. výrokovej vety, ktorou okresný súd žalobu vo zvyšku zamietol, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, ktorý okresný súd žalobcovi priznal v rozsahu 35,38%, tento odvolateľ napadol len ako závislý výrok tvrdiac nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v zamietacej časti. Nakoľko odvolací súd napadnuté rozhodnutie v dôsledku podaného odvolania potvrdil, nezistil dôvod pre jeho zmenu alebo zrušenie ani pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania.

10. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.. V predmetnom prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalovaná, preto jej podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si ale neuplatnila.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).